

Напослѣдъкъ, като видѣли, че ще паднатъ въ ржцѣтъ на неприятеля си, поченватъ изново да са биятъ съ турцитѣ и черкези: ѣ, и слѣдъ единъ часъ и погече битка, избавватъ себе си и неизбежалото население; и 12 ч. на зап. отъ Герювъ ржтъ поставятъ батериитѣ си по могилитѣ на лѣвия брягъ на Толювската Иовковска рѣчка, за да не пуцатъ на напредъкъждѣ Търново неприятеля си и не го пуснатъ. Тѣзи могили са намѣрватъ до шосето за Търново 1 1/4 часа на западъ отъ Елена надъ називаемото мѣсто *Сѣнокося*.

За вѣченъ споменъ на падналитѣ Русски храбри солдати по помѣнатитѣ мѣста въ този день избавителката ни Велика